

NATURA 2000 - STANDARDOWY FORMULARZ DANYCH

dla obszarów specjalnej ochrony (OSO),
proponowanych obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (pOZW),
obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (OZW) oraz
specjalnych obszarów ochrony (SOO)

OBSZAR PLH180018

NAZWA
OBSZARU Trzciana

ZAWARTOŚĆ

- [1. IDENTYFIKACJA OBSZARU](#)
- [2. POŁOŻENIE OBSZARU](#)
- [3. INFORMACJE PRZYRODNICZE](#)
- [4. OPIS OBSZARU](#)
- [5. STATUS OCHRONY OBSZARU](#)
- [6. POWIĄZANIA OBSZARU](#)
- [7. MAPA OBSZARU](#)

1. IDENTYFIKACJA OBSZARU

1.1. Typ B	1.2. Kod obszaru PLH180018	Powrót
---------------	-------------------------------	------------------------

1.3. Nazwa obszaru

Trzciana

1.4. Data opracowania 2004-01	1.5. Data aktualizacji 2024-03
----------------------------------	-----------------------------------

1.6. Instytucja lub osoba przygotowująca wniosek:

Nazwisko/Organizacja:	Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska
Adres:	Polska Al. Jerozolimskie 136 Warszawa 02-305
Adres e-mail:	kancelaria@gdos.gov.pl

Data zaproponowania obszaru jako OZW:	2007-03
Data zatwierdzenia obszaru jako OZW(*):	2009-02
Data objęcia obszaru ochroną SOO:	2022-09
Krajowe odniesienie prawne dla formy ochrony SOO:	rozp. MKiŚ z dn. 13 lipca 2022 r. w spr. soo Trzciana (PLH180018)

Wyjaśnienia:	Powiększenie pow. - 11.2019 r.
--------------	--------------------------------

2. POŁOŻENIE OBSZARU

2.1. Położenie centralnego punktu [wartości dziesiętne stopni]:

[Powrót](#)

Długość geograficzna
21.6716

Szerokość geograficzna
49.509

2.2. Powierzchnia [ha]:
2330.43

2.3. Obszar morski [%]
0.0

2.5. Kod i nazwa regionu administracyjnego

Kod poziomu NUTS 2 Nazwa regionu

PL32	Podkarpackie
------	--------------

2.6. Region biogeograficzny

Kontynentalny (5.29 %)

Alpejski (94.71 %)

3. INFORMACJE PRZYRODNICZE

3.1. Typy siedlisk przyrodniczych występujących na terenie obszaru i ocena znaczenia obszaru dla tych siedlisk:

[Powrót](#)

Typy siedlisk wymienione w załączniku I						Ocena obszaru			
Kod	PF	NP	Pokrycie [ha]	Jaskinie [liczba]	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Reprezentatywność	Powierzchnia względna	Stan zachowania	Ocena ogólna
6510			41.64		G	D			
8310			0.0	8	G	D			
9110			51.63		G	C	C	B	C
9130			1276.06		G	B	C	B	B
9170			9.14		M	D			
9180			0.38		G	C	C	A	C
91E0			9.11		G	D			

- PF: dla typów siedlisk, do których mogą odnosić się zarówno formy priorytetowe, jak i niepriorytetowe (6210, 7130, 9430) należy wpisać „x” w kolumnie PF celem wskazania formy priorytetowej.
- NP: jeśli dany typ siedliska nie istnieje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Pokrycie: można wpisywać z dokładnością do wartości dziesiętnych.
- Jaskinie: w przypadku siedlisk typu 8310 i 8330 (jaskinie) należy podać liczbę jaskiń, jeśli nie są dostępne szacunkowe dane na temat powierzchni.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe).

3.2. Gatunki objęte art. 4 dyrektywy 2009/147/WE i gatunki wymienione w załączniku II do dyrektywy 92/43/EEG oraz ocena znaczenia obszaru dla tych gatunków

Gatunki					Populacja na obszarze					Ocena obszaru			
Grupa	Kod	Nazwa naukowa	S	NP	Typ	Wielkość		Jednostka	Kategoria	Jakość danych	A B C D	A B C	
						Min	Maks		C R V P		Populacja	Stan zachowania	Izolacja
A	1193	Bombina variegata			r	100	1000	i	P	M	D		
M	1321	Myotis emarginatus			c	2	2	i		M	D		
M	1324	Myotis myotis			r	20	130	i	R	G	C	A	C
M	1303	Rhinolophus hipposideros			r	90	130	i	R	G	B	A	C

- Grupa: A = płazy, B = ptaki, F = ryby, I = bezkręgowce, M = ssaki, P = rośliny, R = gady.
- S: jeśli dane o gatunku są szczególnie chronione i nie mogą być udostępnione publicznie, należy wpisać „tak”.
- NP: jeśli dany gatunek nie występuje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Typ: p = osiadłe, r = wydające potomstwo, c = przelotne, w = zimujące (w przypadku roślin i gatunków niemigrujących należy użyć terminu „osiadłe”).
- Jednostka: i = osobniki pojedyncze, p = pary lub inne jednostki według standardowego wykazu jednostek i kodów zgodnego ze sprawozdawczością na podstawie art. 12 i 17 (zob. [portal referencyjny](#)).
- Kategorie liczebności (kategoria): C = powszechne, R = rzadkie, V = bardzo rzadkie, P = obecne - wypełnić, jeżeli brak jest danych (DD), lub jako uzupełnienie informacji o wielkości populacji.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe); DD = brak danych (kategorię tę należy stosować wyłącznie, jeśli nie da się dokonać nawet zgrubnej oceny wielkości populacji - w takiej sytuacji można pozostawić puste pole dotyczące wielkości populacji, jednak pole „Kategorie liczebności” musi być wypełnione).

4. OPIS OBSZARU

4.1. Ogólna charakterystyka obszaru

[Powrót](#)

Klasa siedliska przyrodniczego	Pokrycie [%]
N16	30.42
N19	53.63
N10	2.69
N17	8.85
N12	4.41
Ogółem pokrycia siedliska przyrodniczego	100

Dodatkowa charakterystyka obszaru:

Położenie obszaru

Obszar obejmuje jedno z pasm Beskidu Dukielskiego, położone między doliną Jasiołki na wschodzie, dolinami Mszanki i Iwielki (Iwelki) na południu i zachodzie a doliną Dukielki na północy. W podziale fizycznogeograficznym obszar Natura 2000 Trzciana zlokalizowany jest w Prowincji Karpat Zachodnich z Podkarpaciem Zachodnim i Północnym, Podprowincji Zewnętrznych Karpat Zachodnich, Makroregionie

Beskidów Środkowych, Mezoregionie Beskidu Niskiego (Kondracki 2002), natomiast w podziale geobotanicznym – w Dziale Wschodniokarpickim, Krainie Karpat Wschodnich, Okręgu Beskidu Niskiego, Podokręgu Beskidu Niskiego Środkowego „Przełęcz Dukielska – Dolina Ropy” (Matuszkiewicz 2008).

Geologia i gleby

Podłoże geologiczne utworzone jest z kredowych i trzeciorzędowych osadów fliszu karpackiego, na który składają się naprzemienne, zróżnicowane warstwy piaskowców, łupków, margli i zlepieńców. Obszar znajduje się w strefie brzeżnej jednostki dukielskiej, nasuniętej tu na płaszczyznę śląską. Charakterystyczny układ warstw skalnych tworzących flisz karpacki przyczynia się do częstego powstawania rozległych osuwisk i obrywów skalnych, które w niektórych miejscach tworzą systemy jaskiń. Dominującą rolę odgrywają gleby brunatne, w tym kwaśne i wylugowane. Mniejsze znaczenie powierzchniowe mają rankery, gleby płowe i rdzawe, gleby gruntowo- i opadowo-glejowe oraz mady rzeczne.

Hydrologia

Obszar Trzciana położony jest na lokalnym dziale wodnym pomiędzy górkami zlewniami Jasiołki i Wiśłoki. Północna i wschodnia, a także środkowa część obszaru odwadniana jest przez dopływy Jasiołki: Dukielkę i Potok Chyrowski oraz bezpośrednio przez Jasiołkę, natomiast południowa i południowo-zachodnia część obszaru także przez Mszankę. Jedynie część zachodnia i północno-zachodnia odprowadza wody do Iwielki – prawobrzeżnego dopływu Wiśłoki. Charakterystyczna jest znaczna zmienność przepływów obserwowanych na potokach w obrębie obszaru, która wynika z zasilania opadowego cieków oraz uwarunkowań topograficznych: stromych zboczy, dużych nachyleń i głębokich wcięć parowów prowadzących cieki. Płytke podłoże glebowe i liczne wychodnie skalne sprawiają, że po intensywnych opadach spływ wód następuje w znacznym stopniu powierzchniowo, co silnie wpływa na ruchy masowe gleb na zboczach. Wody podziemne występują w kilku horyzontach wodonośnych, przy czym znaczenie gospodarcze posiadają przede wszystkim poziomy: trzecio- i czwartorzędowy. Obszar znajduje się w obrębie części jednego z głównych zbiorników wód podziemnych w Polsce – Dolina rzeki Wiśłoki (GZWP 433), a obszar doliny Jasiołki jest uznany za obszar wysokiej ochrony wód podziemnych.

Struktura krajobrazu

Obszar Trzciana obejmuje wyodrębnione w krajobrazie wzniesienia, położone na zachód od doliny Jasiołki. Składa się na niego główny masyw Chyrowej (695 m n.p.m.) oraz oddzielone od niego Potokiem Chyrowskim pasmo o przebiegu NW-SE, złożone ze wzniesień: Kamionki (673 m n.p.m.), Czerteż (648 m n.p.m.), Dziurcz (590 m n.p.m.) i Polana-Warotsia (571 m n.p.m.).

Charakterystyczne w paśmie Kamionki są strome zbocza od strony zachodniej oraz znacznie łagodniejsze ponad doliną Jasiołki. Zarówno Chyrowa jak i Kamionka pocięte są licznymi, głębokimi parowami, prowadzącymi, często tylko po opadach, wody do Potoku Chyrowskiego oraz do Dukielki. Na stromych zboczach, w podszczytowych podcięciach oraz w zboczach parowów częste są masywne wychodnie skalne. Silnie podcinane zbocza często podlegają ruchom masowym tworzącym aktywne osuwiska, obrywy i osunięcia mas skalnych i glebowych. Fizjonomia krajobrazu kształtowana jest w przewadze leśnym kierunkiem zagospodarowania terenu, któremu towarzyszą, zwłaszcza w miejscowości Chyrowa, rozległe powierzchnie pastwisk i wypasanych łąk. Wiele z nich, wskutek ograniczenia lub zaprzestania wypasu i koszenia znajduje się w zaawansowanych stadiach sukcesyjnych, uwarunkowanych wkraczaniem roślinności zaroślowej. W południowej części góry Kielanowskiej funkcjonuje kamieniołom, wyraźnie odciskający się w krajobrazie, widoczny przede wszystkim od strony doliny Jasiołki.

Korytarze ekologiczne

Obszar PLH180018 Trzciana położony jest między obszarami Natura 2000: PLH180011 Jasiołka i PLH180044 Osuwiska w Lipowicy na wschodzie oraz PLH180015 Łysa Góra na zachodzie. W części południowej i południowo-zachodniej, przez doliny Mszanki i Iwielki, sąsiaduje z PLH180014 Ostoją Jaśliską. Rolę korytarzy ekologicznych łączących Trzcianę z innymi obszarami sieci Natura 2000 spełniają głównie wąskie pasma zarośli i zadrzewień wykształconych wzdłuż potoków, okresowych cieków i rowów melioracyjnych. Ich obecność powoduje, że zachowana jest możliwość przelotów nietoperzy stanowiących przedmioty ochrony obszaru do sąsiadujących ostoi, a także poza nie, wszędzie tam, gdzie znajdują się odpowiednie tereny żerowiskowe. Z punktu widzenia ochrony dużych ssaków, zwłaszcza drapieżnych, obszar Trzciana stanowi ważny punkt węzłowy na trasach migracji biegnących wzdłuż łańcucha Karpat.

Istniejące formy ochrony przyrody

Obszar Trzciana położony jest w całości w obrębie ostoi PLB180002 Beskid Niski oraz w granicach OChK Beskid Niski. W granicach obszaru zlokalizowany rezerwat przyrody „Igiełki” (27,88 ha, 1989).

Uwarunkowania społeczno - gospodarcze

W rejonie Chyrowej oraz w innych miejscowościach otaczających obszar od południowego zachodu, zachodu i północy (Teodorówka, Iwla, Mszana, Tylawa) znaczną rolę odgrywa gospodarka kośno-pasterska i

pasterska. Wypas swobodny i kwaterowy realizowany jest szczególnie na dużych powierzchniach w Chyrowej i Mszanie. Przywiązanie do tej formy gospodarowania ma swoje źródła w starych tradycjach pasterskich ale także, w pewnym stopniu, wynika z istnienia w okresie powojennym PGR w Mszanie, nastawionego na ten typ działalności. Wokół obszaru rozwija się turystyka związana z ośrodkiem narciarskim w Chyrowej oraz dość licznymi gospodarstwami agroturystycznymi. Ruch pielgrzymkowy związany jest z kultem św. Jana z Dukli, którego kaplica znajduje się na zboczach góry Zaśpít w Trzcianie. Dla społeczności lokalnej z ekonomicznego punktu widzenia ważne jest funkcjonowanie kamieniołomu Lipowica, w którym zatrudnienie znajduje lub stale współpracuje około 300 osób.

4.2. Jakość i znaczenie

W obszarze stwierdzono występowanie 7 typów siedlisk z Załącznika I Dyrektywy Rady 92/43/EWG: 6510 Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie, 8310 jaskinie nieudostępnione do zwiedzania, 9110 Kwaśne buczyny, 9130 Żyzne buczyny, 9170 Grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny, 9180 Jaworzyny i lasy klonowo-lipowe na stromych stokach i zboczach, 91E0 Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe. Obszar ma znaczenie dla zapewnienia ochrony jaskiń, kwaśnych i żyznych buczyn oraz jaworzyn. Pozostałe typy siedlisk otrzymały ocenę D i nie stanowią przedmiotów ochrony w obszarze.

Przedmiotami ochrony są również gatunki z II Załącznika Dyrektywy Siedliskowej podkowiec mały *Rhinolophus hipposideros* ($15\% \geq p > 2\%$ populacji krajowej) i nocek duży *Myotis myotis* ($2\% \geq p > 0\%$). Na obszarze stwierdzono również występowanie pojedynczych osobników nocka orzęsionego *Myotis emarginatus* jednak obszar nie ma dla jego ochrony istotnego znaczenia, podobnie w przypadku kumaka górskiego *Bombina variegata*.

Siedliska przyrodnicze z Załącznika I Dyrektywy 92/43/EWG

6510 Nizinne i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie

Łąki świeże (*Arrhenatherion elatioris*) reprezentowane są głównie przez płaty użytkowane w dużej mierze przez wypas, często nadmierny. W innych z kolei płatach użytkowanie porzucono, co spowodowało ekspansję krzewów i drzew. Rozwinęła się tu więc zróżnicowana mozaika różnych form degeneracyjnych łąk świeżych. Obszar nie ma istotnego znaczenia dla ochrony siedlisk łąkowych, co stanowi uzasadnienie do przyznania im oceny „D” w zakresie reprezentatywności. Tym samym nie przeprowadza się dalszych ocen.

9110 Kwaśne buczyny

Siedlisko kwaśnej buczyny zajmuje 51,63 ha, co stanowi poniżej 1% powierzchni tego siedliska w Polsce (powierzchnia względna „C”). Reprezentatywność kwaśnych buczyn oceniono jako znaczącą (C). Ocena wynika z dość nietypowego wykształcenia i składu florystycznego, prawdopodobnie jako postać degeneracyjna żyznych buczyn. Stan zachowania określono jako dobry (B) co wynika z ocen częściowych. Stopień zachowania struktury – dobry (II). Obniżona ocena wynika ze zbyt niskiego udziału martwego drewna oraz niedoboru starodrzewu. Stopień zachowania funkcji (perspektywy zachowania struktury w przyszłości) – dobre (II). Możliwość odtworzenia – możliwe przy średnim nakładzie środków (II). Poprawa stanu zachowania siedliska wymaga wprowadzenia modyfikacji w sposobie gospodarowania. Ocenę ogólną ustalono na „C” (znacząca), co wynika głównie z nietypowej struktury florystycznej oraz ze stanu zachowania, a także z dobrych rokowań co do możliwości poprawy stanu zachowania siedliska.

9130 Żyzne buczyny

Siedlisko żyznej buczyny zajmuje 1276,06 ha, co stanowi poniżej 1% powierzchni tego siedliska w Polsce (powierzchnia względna „C”). Reprezentatywność kwaśnych buczyn oceniono jako dobrą (B). Ocena wynika ze składu florystycznego, tylko zbliżonego do typu fitosocjologicznego. Stan zachowania określono jako dobry (B) co wynika z ocen częściowych. Stopień zachowania struktury – dobry (II). Obniżona ocena wynika ze zbyt niskiego udziału martwego drewna oraz niedoboru starodrzewu. Stopień zachowania funkcji (perspektywy zachowania struktury w przyszłości) – dobre (II). Możliwość odtworzenia – możliwe przy średnim nakładzie środków (II). Poprawa stanu zachowania siedliska wymaga wprowadzenia modyfikacji w sposobie gospodarowania. Ocenę ogólną ustalono na „B” (dobrą), co wynika głównie z zachowania struktury florystycznej, ze stanu zachowania oraz dobrych rokowań co do możliwości poprawy stanu zachowania siedliska.

9170 Grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny

Uwzględniając zarówno stopień zachowania grądów jak i ich ogólny areal, należy uznać, że obszar nie ma istotnego znaczenia dla ochrony grądów w skali regionu biogeograficznego – ocena reprezentatywności D (nieistotna).

9180 Jaworzyny i lasy lipowo klonowe na zboczach

Siedlisko obecne w postaci jedynie trzech niewielkich płatów o łącznej powierzchni 0,38 ha, co stanowi znikomą część powierzchni tego siedliska w Polsce (powierzchnia względna „C”). Ze względu na niewielką

powierzchnię jaworzyny w obszarze podlegają dość silnym oddziaływaniom z zewnątrz, dlatego ich reprezentatywność oceniono jako znaczącą (C). Stan zachowania określono jako doskonały (A) co wynika z bardzo dobrego stopnia zachowania struktury i funkcji oraz dobrych rokowań co do zachowania siedliska w przyszłości. Ocenę ogólną ustalono na „C” (znaczącą), co wynika z zachowania struktury florystycznej, dobrych rokowań co do możliwości utrzymania dobrego stanu oraz niewielkiej powierzchni siedliska.

91E0 Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe

Łęgi zajmują w obszarze bardzo niewielką powierzchnię przy jednoczesnym znacznym rozproszeniu płatów. Ich stan zachowania wykazuje na znaczne zniekształcenia. Obszar nie ma istotnego znaczenia dla ochrony łąk w skali regionu biogeograficznego – ocena reprezentatywności D (nieistotna). Źródłem oceny stanu zachowania i powierzchni wszystkich siedlisk przyrodniczych była wielkoobszarowa inwentaryzacja siedlisk przyrodniczych w LP (2007), materiały WZS (2008) oraz wykonana w 2011 roku inwentaryzacja siedlisk przyrodniczych obszaru Trzciana.

Gatunki z załącznika II Dyrektywy 92/43EWG

1193 Bombina variegata

Kumak górski występuje w rozproszeniu na całym obszarze, jednak ze względu na brak wystarczających danych uznano, że obszar nie ma znaczenia dla zachowania tego gatunku. Ustalono reprezentatywność na poziomie „D”, co nie pozwala na dokonywanie dalszych ocen.

1303 Rhinolophus hipposideros

Populacja rozrodcza w obszarze liczy 90-130 osobników, co stanowi około 3% populacji krajowej (wg. PTPP „pro Natura” – dane niepublikowane, Szkudlarek i in. 2003, Szkudlarek i in. 2008, Węgiel i in. 2001) – ocena B. Stan zachowania: ocena A (doskonały), w tym: Stopień zachowania siedliska: I - elementy doskonale zachowane. Izolacja: C (populacja nieizolowana). Ocena ogólna: B (dobra).

1321 Myotis emarginatus

Typ populacji: populacja migrująca, obserwowano 2 osobniki.

Ocena populacji: D (nieistotna).

1324 Myotis myotis

Populacja rozrodcza w obszarze liczy 20-130 osobników, co stanowi około 0,5-1% populacji krajowej (wg. PTPP „pro Natura” – dane niepublikowane, Szkudlarek i in. 2003, Szkudlarek i in. 2008, Węgiel i in. 2001) – ocena C. Stan zachowania: ocena A (doskonały), w tym: Stopień zachowania siedliska: I - elementy doskonale zachowane.

Izolacja: C (populacja nieizolowana).

Ocena ogólna: C (znacząca).

4.3. Zagrożenia, presje i działania mające wpływ na obszar

Najważniejsze oddziaływania i działalność mające duży wpływ na obszar

Oddziaływania negatywne			
Poziom	Zagrożenia i presje [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
M	A10.01		i
H	J03.01		b
H	B02.04		i
H	L10		i
H	E06		b
H	D01.02		b
M	B02.04		i
L	L05		i
L	K01.01		i
Oddziaływania pozytywne			
Poziom	Działania, zarządzanie	Zanieczyszczenie (opcjonalnie)	Wewnętrzne / zewnętrzne

	[kod]	[kod]	[i o b]
L	X	X	i

Poziom: H = wysoki, M = średni, L = niski.

Zanieczyszczenie: N = stosowanie azotu, P = stosowanie fosforu/fosforanów, A = stosowanie

kwasów/zakwaszanie, T = toksyczne chemikalia nieorganiczne,

O = toksyczne chemikalia organiczne, X = zanieczyszczenia mieszane.

i = wewnętrzne, o = zewnętrzne, b = jednoczesne.

4.4. Własność (opcjonalnie)

Typ		[%]
Publiczna	Krajowa/federalna	0
	Kraj	0
	związkowy/województwo	0
	Lokalna/gminna	0
	Inna publiczna	0
Własność łączna lub współwłasność		0
Prywatna		0
Nieznana		100
Suma		100

4.5. Dokumentacja (opcjonalnie)

1. Bodziarczyk J., Zator A. 2001. Nowe stanowiska Phyllitis scolopendrium (Polypodiaceae) w Beskidzie Niskim. Fragmenta Floristica et Geobotanica Polonica 8: 135-142.2. Frey A., Guzik J. 1969. Materiały do atlasu rozmieszczenia roślin naczyniowych w Karpatach polskich. 3. Phyllitis scolopendrium (L.) Newm. Fragmenta Floristica et Geobotanica 15(2): 213-223.3. GDLP. 2007. Inwentaryzacja przyrodnicza. baza danych INVENT.4. Kozakiewicz K. 2003. Letnie stanowiska nietoperzy na strychach budynków sakralnych w Beskidzie Niskim i Sądeckim oraz na Pogórzu Środkowobeskidzkim – kontrole w latach 1999-2001. Studia Chiropterol. 3-4: 21-30.5. Mleczeek T. 2000. Uzupełnienie Jaskiń Beskidu Niskiego. Jaskinie Beskidzkie 1/2000: 12-19.6. Mleczeek T., Szatkowski B. 2001. Wyniki letnich kontroli stanowisk nietoperzy w Beskidzie Niskim i na Pogórzu Karpackim. Jaskinie Beskidzkie 4: 21-22.7. Piksa K. 2008. Materiały niepublikowane.8. Szkudlarek R., Węgiel A., Węgiel J., Paszkiewicz R., Mleczeek T. 2008. Nietoperze Beskidu Sądeckiego i Beskidu Niskiego. Nietoperze 9: 29-58.9. Szkudlarek R., Węgiel A., Węgiel J., Paszkiewicz R., Mleczeek T., Gottfried T., Grzywiński W., Gubańska A., Iwaniuk Ł., Adamski A., Dudek I. 2003: Nietoperze Beskidu Sądeckiego i Niskiego. PON.10. Węgiel A., Paszkiewicz R., Szkudlarek R. 2001. Nietoperze Beskidu Wyspowego, Beskidu Sądeckiego, Beskidu Niskiego i Pogórza Karpackiego - letnie schronienia nietoperzy w budynkach Nietoperze 2: 75-84.11. Wróbel D. 2012. Plan zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Trzciana PLH180018 w województwie podkarpackim. Rzeszów.

5. STATUS OCHRONY OBSZARU (OPCJONALNIE)

5.1. Istniejące formy ochrony na poziomie krajowym i regionalnym:

[Powrót](#)

Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]
PL02	1.2	PL04	99.97	PL03	0.03

5.2. Powiązanie opisanego obszaru z innymi formami ochrony:

na poziomie krajowym lub regionalnym:

Kod rodzaju	Nazwa terenu	Rodzaj	Pokrycie [%]
PL02	Igiełki	+	1.2
PL04	Obszar Chronionego Krajobrazu Beskidu Niskiego	*	99.97
PL03	Jaślicki Park Krajobrazowy	*	0.03

6. ZARZĄDZANIE OBSZAREM

6.1. Organ lub organy odpowiedzialne za zarządzanie obszarem:

[Powrót](#)

Organizacja:	Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Rzeszowie
Adres:	Polska Józefa Piłsudskiego 38 35-001 Rzeszów
Adres e-mail:	sekretariat.rzeszow@rdos.gov.pl

6.2. Plan(-y) zarządzania:

Aktualny plan zarządzania istnieje:

☒	Tak	Nazwa: Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Rzeszowie z dnia 28 maja 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Trzciana PLH180018 Link: https://edziennik.rzeszow.uw.gov.pl/legalact/2014/1653/ Nazwa: Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Rzeszowie z dnia 9 listopada 2017 r. zmieniające zarządzenie w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Trzciana PLH180018 Link: https://edziennik.rzeszow.uw.gov.pl/legalact/2017/3703/
☐	Nie, ale jest w przygotowaniu	
☐	Nie	

7. MAPA OBSZARU

[Powrót](#)

Nr ID INSPIRE:

PL.ZIPOP.1393.N2K.PLH180018

Mapa załączona jako plik PDF w formacie elektronicznym (opcjonalnie)

☒ Tak ☐ Nie

Odniesienie lub odniesienia do oryginalnej mapy wykorzystanej przy digitalizacji granic elektronicznych (opcjonalnie)

--

